

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIV<sup>e</sup> KAMER

A R R E S T

nr. 232.635 van 20 oktober 2015  
in de zaak A. 215.312/XIV-36.305

In zake :

bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Franz Geleyn  
kantoor houdend te 1060 Brussel  
Berckmansstraat 104  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Justitie  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Stefaan Verbouwe  
kantoor houdend te 1150 Brussel  
Tervurenlaan 270  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 16 maart 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 15 januari 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor haar plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalst op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 juni 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Catherine Smekens, die *loco* advocaat Franz Geleyn verschijnt voor verzoekster, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3. Verzoekster komt op 25 oktober 2014 België binnen en dient op 27 oktober 2014 een asielaanvraag in. Zij verklaart alsdan van Angolese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 21 mei 1998. Eveneens op 27 oktober 2014 wordt verzoekster onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het AZ Sint Jan te Brugge ondergaat verzoekster op 12 november 2014 een medisch onderzoek om na te gaan of zij al dan niet de

leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoekster ouder is dan achttien jaar.

Op 15 januari 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mevrouw van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

#### *IV. Schorsingsvoorwaarden*

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

#### *V. Ernst van de middelen*

##### *Enig middel*

##### *Standpunt van de partijen*

5. Verzoekster werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de artikelen 3 en 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002, van het “algemeen beginsel van voorzichtigheid” en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”.

Verzoekster voert met verwijzing naar enkele standpunten uit Frankrijk aan dat de uitgevoerde medische onderzoeken, met name een orthopantomogram en een radiografie van de sleutelbeenderen en een hand/polsradiografie, zowel wetenschappelijk als politiek gezien twijfelachtig zijn om een leeftijd te schatten. Zij wijst erop dat het orthopantomogram een leeftijd aangeeft van 20,84 jaar met een standaarddeviatie van 1,51 jaar, dat de hand/polsradiografie een leeftijd aangeeft van 17 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar, dat de radiografie van de sleutelbeenderen een leeftijd aangeeft van 20 jaar met een standaarddeviatie van 2,1 jaar en dat de globale laagste leeftijd aangegeven door de medische test 14,64 jaar bedraagt. Verzoekster vindt het onaanvaardbaar dat de hand/polsradiografie niet in aanmerking wordt genomen.

Volgens verzoekster geeft de verwerende partij in de bestreden beslissing niet aan waarom zij van mening is dat verzoekster ouder is dan 18 jaar terwijl uit de medische onderzoeken het tegendeel blijkt. De verwerende partij geeft evenmin aan waarom de hand/polsradiografie buiten beschouwing wordt gelaten. Het medisch verslag is niet ondertekend zodat niet blijkt dat de onderzoeken door een arts zijn uitgevoerd. Verzoekster acht daarom de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ geschonden, evenals de artikelen 3 en 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002 en de aangehaalde algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster acht de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ eveneens geschonden doordat het medisch rapport haar niet tegelijk met de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht. Zij acht deze bepalingen evenals artikel 7, § 3, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002 ook geschonden omdat de standaarddeviatie van de medisch bepaalde leeftijd niet wordt aangegeven en het niet mogelijk is na te gaan of er twijfel was over de medische uitslag en of er ingeval van twijfel rekening werd gehouden met de jongste leeftijd.

Verder laat verzoekster gelden dat dr. Isabeau Hermie “ASO radiologie” en dus nog in opleiding is, dat het medisch verslag wel aangeeft dat het onderzoek onder supervisie van dr. Kager werd uitgevoerd doch dat dit verslag niet is ondertekend. Dr. Hermie is alleszins onbevoegd om een opinie betreffende tandheelkunde te geven vermits zij geen tandarts is.

6. De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat zij haar beslissingen over de leeftijd naar recht verantwoordt door zich te richten naar het advies van de aangestelde arts. Het staat de betrokkene vrij om zijn burgerlijke staat, inbegrepen zijn geboortedatum, te bewijzen.

Te dezen is verzoeksters vermoedelijke leeftijd bepaald op meer dan 18 jaar op grond van een drieledig medisch onderzoek en rekening houdend met een foutenmarge, de “standaarddeviatie”. De term “redelijke wetenschappelijke zekerheid” houdt geen twijfel in maar verwijst naar de beoordeling van een aantal objectieve gegevens op basis van de huidige stand van de wetenschap. Overigens moet niet de exacte leeftijd van verzoekster worden bepaald, enkel of zij al dan niet ouder dan 18 jaar is. Verzoekster brengt geen resultaten bij van een andersluidend medisch onderzoek.

De verwerende partij wijst er verder op dat het medisch verslag niet in zijn totaliteit moet worden weergegeven noch bij de bestreden beslissing moet worden gevoegd.

### *Beoordeling*

7. Wat de formele motivering betreft, is de bestreden beslissing in beginsel afdoende gemotiveerd wanneer zij het resultaat van het medisch onderzoek vermeldt. Artikel 7, § 3, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat ingeval van twijfel over de uitslag van het medisch onderzoek, met de jongste leeftijd rekening wordt gehouden.

Te dezen blijkt uit het medisch verslag van 13 november 2014 dat daags voordien een driedelig onderzoek werd uitgevoerd. Op basis van een orthopantomogram wordt de leeftijd geschat op 20,84 jaar met een standaarddeviatie van 1,51 jaar. Op basis van een hand/polsradiografie wordt de leeftijd geschat op 17 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. Op basis van een radiografie van de sleutelbeenderen wordt de leeftijd geschat op 20 jaar met een standaarddeviatie van 2,1 jaar. De conclusie in het medisch verslag luidt “op basis van het voorgaande onderzoek” dat verzoekster “meer dan 18 jaar (20,42 jaar met een standaarddeviatie van 1,8 jaar)” is. In de bestreden beslissing wordt enkel verwezen naar de conclusie van het medisch onderzoek dat verzoekster meer dan 18 jaar is.

Noch in de bestreden beslissing noch in het medisch verslag waarop zij is gesteund, wordt op het eerste gezicht aangegeven waarom voor de conclusie dat verzoekster 20,42 jaar is met een standaarddeviatie van 1,8 jaar, enkel het orthopantomogram en de radiografie van de sleutelbeenderen in aanmerking worden genomen, met weglating van de uitslag van de hand/polsradiografie. Bovendien bevindt zich bij het medisch verslag een tweede stuk met de vermelding “leeftijdsschatting” waarin verzoeksters skeletale leeftijd op grond van de hand/polsradiografie op 16 jaar wordt geschat met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

Het komt de Raad van State als annulatierechter niet toe zich in de plaats van het bestuur te stellen en zelf te bepalen of verzoekster al dan niet ouder dan 18 jaar is. Hij kan wel vaststellen dat de bepalingen betreffende de formelemotiveringsplicht zijn geschonden doordat in het medisch verslag, waarop de bestreden beslissing is gesteund, drie uitgevoerde onderzoeken worden vermeld waarvan zonder enige motivering slechts de twee vanuit verzoeksters standpunt meest ongunstige onderzoeken in aanmerking worden genomen. Het enige middel is in die mate ernstig.

## *VI. Spoedeisendheid*

### *Standpunt van de partijen*

8. Verzoekster laat gelden dat de zaak spoedeisend is omdat zij onherstelbare schade zou lijden indien zij de uitspraak over het annulatieberoep zou moeten afwachten. Ingevolge de bestreden beslissing vervalt de voogdij van rechtswege. Verzoekster wordt niet meer bijgestaan door een voogd om voor haar als minderjarige asielzoeker naar een duurzame oplossing te zoeken en om haar ouders te lokaliseren. Als meerderjarige bestaat het risico in een gesloten centrum te worden vastgehouden, hetgeen voor een minderjarige in principe slechts het geval is als er geen enkele andere oplossing is. De bestreden beslissing zal ook een negatieve invloed hebben op verzoeksters scholing vermits zij zich als meerderjarige moeilijker kan inschrijven en hogere kosten zal moeten betalen. Tot slot houdt verzoekster voor als meerjarige geen enkel recht op hulp van een OCMW te hebben.

9. De verwerende partij gaat in de nota met opmerkingen niet in op de voorwaarde van de spoedeisendheid.

### *Beoordeling*

10. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4<sup>o</sup>, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, verliest verzoekster de bijstand door een voogd. Waar verzoekster voorhoudt een

niet-begeleide minderjarige te zijn en zij verwijst naar het verlies van de voogd en de gevolgen voor wat betreft haar scholing, kan zij worden gevolgd in haar betoog dat de zaak spoedeisend is.

### *Conclusie*

11. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

## **BESLISSING**

**De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 15 januari 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor haar plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**